

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

Dominica XXIV. post Trinitatis.

502

Nos instituti memores, videbimus

I. Triplicem Querelam.

II. Triplicem Medelam.

III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegetis.

Quemadmodum ante oītiduum exemplum maleficiatum Praeceptorum habuimus, qui discipulos suos instigunt, ut ipsi insidiosam quæstionem proponuerint, rectumne sit censum dare Cæsari an minus, & a spe, ut verbis impingens, aut Cæsaris offenditionem incurret, aut plebis favorem amitteret: Ita ex adverso in prælecta Pericope, de pio Praeceptore audimus, qui ob defunctam filiam suam Christum accesserit, & velut obsequens discipulus, solatium & informationem ab eo petierit, & impetraverit.

Quem secura hæmorrhousa, qua & ipsa ad fontem gratiae confugiens, contrâ sanguinis fluxum remedium invenit, simulac enim tetigit vestimentum ejus, salva facta est.

Querelam movet,

I. Communis mors, qua & quo pede pulsat pauperum tabernas, Regumque tutes. Hoc non à Deo est, qui creavit hominem inextirpabilem, & ad imaginem similitudinis sua fecit eum. Invidia autem Diaboli mors introivit in orbem terrarum, Sap. 2. v. 23. Sic adhuc hodiè coram eo gaudet miseror, Job. 41. v. 13. & si in ejus potestate foret, nos omnes perimeret. Verum potestas ejus sub potestate est, adeò ligata, ut ne capillum capitis lædere nobis possit, ut Jobi historia probat.

Intercā tamen ingens miseria est, in quam per tristem Protoplastorum lapsum nos Satanás conjectit, ut omnes morti obnoxii simus.

Filia Jairi duodecim modò annos habebat, tamen mors ipsi non pepercit: ita nemo diuturnam vitam sibi imaginetur; sed meminerit Creatoris sui in juventute suâ, priusquam venient dies mali, & appropinquent anni, de quibus dicat: Non mihi placent, Eccles. 12. v. 1. ubi enim in sepulchrum ventum est, nihil refert: multos ne an paucos annos aliquis vixerit, Sir. 41. v. 7.

A piatoribus mors depingitur in forma sceleti, quod oculis, naso & auribus destituatur, & falcam messoriam in manu tenet. Hoc non ita capiendum est, ac si mors sit essentialē quid. Nequaquam. Sic enim à Deo foret, qui tamen, ut liber Sapientiae memorat, mortem non fecit, Sap. 1. v. 14. sed privativum quid est: quando verò de ea, ut essentiam habente loquimur, fit illud ἀθρωποποιῶς, ut captiuo nostro ita consulatur. Sic etiam instar sceleti exhibetur nobis, sine oculis, quia non respicit personam: sed sine discrimine auffert homines, ab eo, qui uitur hyacintho, & portat coronam, usque ad eum, qui operitur lino crudo, Sir. 41. v. 4. sine auribus, quia non exoratur, sed sine discrimine femem, juvenem, & virginem, parvulos & mulieres interficit usque ad internecionem, Ezech. 9. v. 5. sine naso, quia non attendit odorem pretiosorum balsamorum, quibus te inungis, ad animi deliquium præcavendum. Quin & nuda exhibetur, quo innuitur, quod nemo cum interierit, lumere quicquam possit, Psal. 49. 18. sed

sed ut nihil intulimus in mundum, ita nec quicquam afferre possumus. Ein Tuch zum Grab / daanit schabab / 1. Timoth. 6. vers. 7.

Quod verò falcem messoriam manu tenet, inde est, quia homo in Scripturā floribus confertur, Psal. 103. v. 15. Quemadmodum igitur fænifeca falce suā flores demet, ut deinde languescant: sic & de homine verè Ecclesia canit:

Sani, valentes jam sumus,
Cras in sepulchro degimus,
Ut cosa jam flores cimus,
Languescimus
Mox, in dolore vivimus.

Talem mortis imaginem semper nobis ob oculos ponamus: sicut Herodotus de Ægyptiis refert, quod in conviviis suis inter epulas, quando maximè hilares fuerint, caput mortuum imposuerint, his verbis additis: In hoc intuens bibe & oblecta te, talis post mortem futurus. Quod si igitur hi gentiles, mortem adeò studiose recordati sunt: quantò magis nos Christianos id decebit: Qui moritur antequam moritur, non moritur, quando moritur, Jóhannes Comes Nassaviensis septuagenarius cubiculo suo inscripsit. Confer Joh. 5. v. 24.

II. Acerba fors. Hic & hæmorrhousæ mulieris, & defunctæ filiæ mentio injicitur. Talis in orbe rerum facies, ut non immerito Siracides dicat: Occupatio magna creata est omnibus hominibus, c. 40. v. 1. Hic febri laborat, ut Petri socrus, Matt. 8. 15. ille lepræ infectus est, ut Naëman 2. Reg. 5. v. 1. iste hydropticus est, ut ille in domo Principis Phariseorum, Luc. 14. v. 2. alii pestilentia, ut Hiskias, Esa. 38. v. 21. alii

paralyfi, ut servus Centurionis, Matth. 8. v. 6. alii aliis morbis laborant, ut vix numeraveris infirmitates, quibus homo propter peccata corripitur, Psal. 39. v. 12.

Hæc mera flagella Dei sunt, quibus Diabolus post lapum miseris nos flagellat, hinc de Abraham illa filia dicitur, quod alligaverit eam Satanus, Luc. 13. vers. 16. Cū enim Deus in initio cœlum & terram creasset, ecce omnia valde bona erant, Gen. 1. v. 31. Verùm postquam Protoplasti in peccata prolapsi fuerunt, & mors cum prodomis suis fecuta fuit, ut Deus predixerat, Gen. 2. v. 17.

Tamen Deus pro mirabili suo consilio ita ordinavit, ut Diabolus flagello hoc nos non pro libitu lädere possit, nisi à Deo potestateni consequatur, & licet ipsi Deus permittat, tamen non obesse, sed prodesse saluti cogitur. Ad hoc enim filium flagellat, ut corrigit, Augustino dicente, Rom. 8. v. 28.

Non enim juxta merita nostra facit nobis, Psal. 103. v. 10. sed castigat nos in iudicio, Jer. 30. v. 11. & quando castigavit nos, dimittit rursus, Esa. 27. v. 8. Ne igitur Diabolum respiciamus, qui nobis flagellum illud per peccata immisit: sed Deum, qui ad castigationem nostram eo utitur, ne cum mundo impio damnamur, 1. Cor. 11. v. 32. & si animam nostram in patientia custodierimus, flagello hoc nos liberabit, fidelis siquidem est, non permittens quenquam tentari, suprà id quod potest, 1. Cor. 10. v. 3.

III. Mundus excors, qui Christum irritet, & omnia, quæ de resurrectione mortuorum, extremo iudicio, vita æterna & pœnâ

Deminica XXIV. post Trinitatis.

504

pœnâ infernali prædicari sinit, pro fabulâ
habet.

Hic audimus, quod cùm Christus tibi-
cines & turbam tumultuantem recedere
jussisset, quod non mortua sit puella, sed
dormiat, ipsum deriserint.

De his illoribus S. Petrus prædixit,
quod in novissimis diebus multi venturi
sint, dicentes: Ubi est promissio & ad-
ventus ejus? 2. Petr. 3. v. 3.

Cum Paulus Athenis coram Epicureis
& Stoicis Philosophis de mortuorum re-
surrectione dissereret, pro verborum semina-
tore eum habebant, A&t. 17. v. 18.

Sic Festus, Romanus Præses, Paulum
de justitiâ & castitate, & de judicio futuro
dictûrum interpellabat, magnâ voce cla-
mans: Insani Paule: Multe te literæ ad
insaniam convertunt, A&t. 26. v. 24.

Eiusmodi sycophantatum plurimi ho-
dietenus inveniuntur, qui neque resurrec-
tionem mortuorum, neque judicium, ne-
que infernum credunt: ideo incitato cursu
ad infernum in lata illa viâ feruntur, Matt.
7. v. 13. Ecclesiasten, qui de his fidei articu-
lis verba facit, in canticum oti sui vertunt,
Ezech. 33. v. 31 dicentes: Ecce, gaudium &
lætitia, occidere vitulos, & jugulare arietes,
comedere carnes & bibere vinum, Esa. 22.
v. 13.

Vetûm quid Christus dicit? Vx vobis,
qui ridetis nunc, quia lugebitis, & flebitis,
Luc. 6. v. 25. Contendite intrare per angu-
stam portam, Luc. 13. v. 24, aliquando, nisi
hoc fecerint, aliam cantilenam ingemina-
bunt, dictu[m] montibus: Cadite super nos,
& collibus, operite nos, Apoc. 6. v. 16.

Qui igitur nocet, noceat adhuc: & qui
in sordibus est, sordescat adhuc: & qui

justus est, justificetur adhuc. Ecce venio
citò & merces mea necum est, reddere
unicuique secundum opera sua, ait Serva-
tor Apoc. 22. v. 11. Ibi qui seminaverit in
carne sua, de carne & metet corruptionem;
qui autē seminaverit in Spiritu, de Spiritu
metet vitam æternam, Gal. 6. v. 8.

Seminate proinde vobis in justitiâ, vos
mei! & metite misericordiam, arate vo-
bis arationem: donec veniat, qui docebit
vos justitiam, Os. 10. v. 12. ibi exultantes
venietis, portantes manipulos vestros,
manipulos immortalitatis, manipulos An-
gelice claritatis, & manipulos æternæ glo-
riæ, Psal. 126. v. 6.

De Secundo.

S Equitur Medela, quæ fluit

I. Ex Christi obsequio, quo Principem
Synagogæ prosecutus est. Non enim du-
ris verbis ipsi responderet, ut Regulo, Joh. 4.
v. 48, sed ad preces ejus continuò surgit &
sequitur eum.

Coram mundo Præceptores qui Scho-
lis præsunt, in parva auroritate sunt, & va-
riis lèp̄ ignominiosis epithetis, qualia sunt
Schulsuchs / Kalmeusser / Blackschmeis-
ser &c. insigniuntur, sicut & pueri Bethu-
lienses Prophetæ Eliseo illudebant, dicen-
tes: Adscende calve, adscende calve! 2.
Reg. 2. v. 24. 25.

Verûm Christus multò aliter ergâ eos
affectus est, & ubi functioni sua, in quâ ab
illo collocati sunt, fideliter præfuerint, ma-
jora illis concrediturus est, dicens: Euge
bone servé! Matth. 25. v. 23.

Scholæ seminaria Reip. & officinæ pie-
tatis sunt, sine quibus neque Respublica
neque